

בש"פ 30/19 - מחמד אבו אלחמאם נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 30/19

לפני: כבוד השופטת ע' ברון

המבקש: מחמד אבו אלחמאם

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה לעיון חוזר בהחלטה מיום 28.5.2018 ב-בש"פ 3091/18, השופט ע' פוגלמן

בשם המבקש: עו"ד ריאד סואעד

בשם המשיבה: עו"ד יעל שרף

החלטה

1. לפניי בקשה לעיון חוזר בהחלטה מיום 28.5.2018 (בש"פ 3091/18, השופט ע' פוגלמן) במסגרתה נדחתה עתירתו של המבקש לגילוי ראיות חסויות, בכפוף להוספת פרפראזה ולתיקון פרפראזה קיימת (להלן: ההחלטה).

משהדברים פורטו בהרחבה בהחלטה, אציג את העובדות בקצירת האומר. ביום 31.12.2017 הוגש כתב אישום נגד המבקש בבית משפט המחוזי בירושלים המייחס לו ביצוע של מעשי טרור נגד יהודים ונגד כוחות הביטחון הפועלים בשכונת סילוואן. כתב האישום מונה שלושה אירועים בהם נטען כי המבקש לקח חלק במעשי טרור, כשאלה כוללים הכנה והשלכה של בקבוקי תבערה, ובאחד האירועים ידיו אבן ובלון גז, אל עבר רכבים משטריים במטרה להציתם או לפגוע בהם וביושביהם, תוך גרימת נזק לרכבים. בגין אלה יוחסו למבקש עבירות של מעשה טרור של חבלה בכוונה

עמוד 1

מחמירה לפי סעיף 329(א)(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 בצירוף סעיף 37 לחוק מאבק בטרור, התשע"ו-2016; ופעולה או עסקה בנשק למטרת טרור לפי סעיף 30(א) לחוק מאבק בטרור. המבקש הודה במיוחס לו במסגרת חקירה של שירות הביטחון הכללי.

2. ביום 21.2.2018 חתם שר הביטחון על תעודה בדבר ראיות חסויות מתוקף סמכותו לפי סעיף 44(א) לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971 (להלן: פקודת הראיות), מן הטעם שחשיפתן עלולה לפגוע בביטחון המדינה. החיסיון הוטל על מידע העשוי לחשוף את שיטות העבודה של שירות הביטחון הכללי, לרבות מקורות מידע, שיטות ודרכי פעולה, שמות עובדים, תפקידים ועוד. לפי המתואר בבקשה, ביום 20.3.2018 המבקש השיב לכתב האישום וכפר במיוחס לו תוך שהוא טוען שהודאתו נגבתה שלא כדין. המבקש עתר לבית משפט זה בבקשה להסיר את החיסיון שהוטל ביחס לכל פרטי המידע החוסים תחת תעודת החיסיון. זאת, במטרה לבסס את הגנתו ולהוכיח את טענתו שלפיה הודאתו הושגה באמצעים פסולים, תוך שימוש באלימות פיזית ונפשית ואיומים לפגיעה בו ובאביו.

3. בית משפט זה קיים דיון בעתירת המבקש ביום 17.5.2018, תחילה במעמד הצדדים ולאחר מכן דיון חסוי במעמד באת כוח המשיבה ונציגיה. ביום 28.5.2018 נערך דיון נוסף במעמד בא כוח המשיבה ונציגיה לצורך מתן הבהרות נוספות על חומר החקירה שהועבר לעיון בית המשפט. לאחר דיונים אלה, עיון בחומר החסוי כמו גם בחלק מהחומר הגלוי לרבות הפרפראזות שהועברו למבקש, ניתנה ההחלטה שדחתה כאמור את בקשת המבקש לגילוי ראיות חסויות; וזאת מן הטעם שלא נמצא באלו מהראיות החסויות דבר מה התומך בטענת המבקש או המסייע בהגנתו. בצד האמור, הוחלט כי תינתן פרפראזה נוספת וכן אחת הפרפראזות שנמסרו לעותר לתוקן.

4. בבקשה שלפניי מבוקש עיון מחדש בהחלטה, וזאת בטענה שנתגלו פרטי מידע חדשים במהלך ניהול הליך הזוטא בעניינו של המבקש, שיש בהם לחזק את טענתו בנוגע להפעלת אמצעים פסולים במהלך החקירה נגדו. המבקש הציג בבקשתו אמירות חלקיות מתוך עדויות שנשמעו במסגרת משפט הזוטא שמהן עולה כי יתכן שהמבקש התלונן באוזניהם של העדים על אלימות שחווה. המבקש הוסיף כי המשיבה הודיעה ביום 3.12.2018 לבית המשפט המחוזי על כוונתה לזמן אדם המכונה "אבו עיסא" למתן עדות, שהמבקש טוען לגביו כי פעל כמדובב, וזאת על אף שלדבריו המשיבה מכחישה שנעשה שימוש במדובבים בעניינו. המשיבה בתגובתה התנגדה לבקשה והוסיפה כי ביני לביני העיד העד "אבו עיסא" בפני בית המשפט המחוזי תוך שבעדותו נשמרה הפרדה בין מה שמצוי תחת תעודת חיסיון ונשאר חסוי, לבין המענה על טענות הזוטא.

5. לאחר עיון בבקשה ובתגובת המשיבה לבקשה, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות.

אמנם בית המשפט רשאי להידרש לבחינה חוזרת של החלטה בעניין גילוי ראיה חסויה מכוח סעיף 46(א2) לפקודת הראיות, אולם במקרה זה אין הצדקה לבחינה כזו. אין בטענות ובאמירות החלקיות שהציג המבקש בבקשתו כדי לשנות מן העובדה שהחומר החסוי שהוצג בפני בית משפט זה לא השתנה. בית המשפט בחן את החומר החסוי בקפידה יתרה וקבע כך: "לא מצאתי באלו מהראיות החסויות דבר מה התומך בטענת העותר כי הופעלו בחקירתו אמצעי חקירה פסולים. כמו כן, לא מצאתי כי בראיות החסויות ישנן ראיות החיוניות להגנת העותר; או כאלו שיש בהן תועלת להגנתו או שיכולות לסייע לטענה בדבר אמצעים פסולים" (פסקה 6 להחלטה). למסקנה זו הגיע תוך שימת לב לכך כי בעת שמוגשת עתירה לבית המשפט לגילוי ראיה חסויה, שומה עליו לבחון את החומר החסוי דרך משקפיו של

הסניגור התר אחר כל בדל ראיה שעשויו לסייע לנאשם (פסקה 5 להחלטה). ככל שיחפוץ המבקש, בידיו להעלות טענות בדבר עדויות ממשפט הזוטא בפני הערכאה הדיונית, אולם אין בטענות אלה כדי להשפיע על מסקנת בית המשפט זה שלפיה יש להותיר את החיסיון על כנו.

סופו של דבר, תוצאה היא שהבקשה נדחית.

ניתנה היום, י"א בשבט התשע"ט (17.1.2019).

ש ו פ ט ת
